SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 7 DECEMBER 1939

IJDELTUITJE

WEEFWEDSTRIJD 1939

AT was me dat een drukte tussen de klimopblaadjes. Van alle kanten kwamen de spinnen aangekropen. Grote en kleine, bruine en grijze en zelfs de vuurrode mijtjes ontbraken niet.

't Was de dag van de grote, jaarlijkse weefwedstrijd. De deelneemsters stonden al op haar post tussen de blaadjes. Ze hadden elk een plaatsje aangewezen gekregen, waar zij een web moesten weven. De commissarissen van orde hadden het juist aangegeven. Van dit blaadje naar dát blaadje en van dit takje naar dát. Hoe ze haar web moesten weven, wisten ze precies. En nu wachtten ze maar op het teken om te beginnen. Wie het eerste klaar zou zijn met een mooi, flink web, zou de koningin van de weefsters zijn.

Natuurlijk was er veel belangstelling voor de wedstrijd. Elke spin en elk spinnetje uit de omtrek was present. En er woonden er heel wat bij de met klimop begroeide muur. Ieder zocht een plaatsje om alles goed te kunnen zien. Op de aangegeven tijd kwam de voorzitster van de jury naar voren. Ze hief haar voorste poten omhoog. Als ze die weer neer zou laten, moest het weven beginnen.

Langzaam vielen de poten neer.

Verbazend, wat konden die spinnen werken! In een minimum van tijd waren de ramen klaar, waarin het web zou komen te hangen.

Een kleine spin was wat al te haastig. Ze had blijkbaar haar loopdraad niet goed vastgehecht, want ineens liet die los. Het spinnetje bengelde even in de ruimte, kroop toen langs de draad omhoog naar het takje en moest opnieuw beginnen.

„Jammer," zeiden de toeschouwers tegen elkaar. „Wriebeltje maakte zo'n goede kans en nu is ze ineens een stuk achter."

„Och wat," riep er eentje, „dat haalt Wriebeltje makkelijk in. Je zult zien, zij wordt de koningin dit jaar."

Dat was nu wel gauw gezegd, maar het was een hele toer om de achterstand in te halen. Dat wist Wriebeltje ook wel. Ze haastte zich zoveel ze maar kon en keek nu wat beter uit, om niet opnieuw een fout te maken. Even gluurde ze eens om zich heen, hoe de anderen het maakten. Boven, onder, links, rechts, overal waren ze aan het weven.

Niet meer kijken, dacht Wriebeltje, niet meer kijken, anders word ik nog zenuwachtig.

De toeschouwers redeneerden druk, gaven hun mening ten beste, gingen weddenschappen aan op de winnares en moedigden de deelneemsters aan.

De jury keek zwijgend en oplettend toe.

„Tjielp, tjielp, tjielp-tjielp-tjielp!" klonk het ineens spottend

Er ontstond een geweldige paniek. Deelneemsters, jury, toeschouwers, allen maakten zich uit de voeten. 't Was een gedrang en een gewirwar en in een ogenblik was de hele spinnenkolonie verdwenen.

In een boom, vlak bij de klimop, zat een mus. Ze sloeg met haar vleugels van pret en schaterde: „Tjielp-tjielp-tjielp."

Wat had ze dat spinnenvolkje

Het poesje rekte zich, kromp dan weer ineen en .... roef! ....

een schrik aangejaagd. En wat ze lopen konden!

De mus had toevallig helemaal geen honger, anders zou ze zich wel even te goed hebben gedaan aan die kostelijke verzameling. Nu lachte ze maar en sprong van plezier van tak op tak. Dat pretje wilde ze nog wel eens meemaken. Ze verstopte zich op een van de onderste takken, achter de blaadjes en bleef daar doodstil zitten. Maar de spinnen waren niet roekeloos. Ze waren weg en ze bleven weg. Ze hadden namelijk heel goed gezien, dat de mus niet weggevlogen was en ze wachtten geduldig, totdat ze zeker konden zijn, dat het terrein weer veilig was.

Ook de mus was geduldig en gluurde onafgebroken naar de klimop.

Maar er lag nog iemand op de loer. Dat was een poesje, een lenig, grijs poesje, dat wél honger had. Het loerde niet naar de spinnen, maar naar de mus, daar onder in de boom. Eén sprong, dacht het poesje en ik heb haar beet.

De mus was zo verdiept in het bekijken van de klimop, dat zij absoluut niets bemerkte van het gevaar, dat haar bedreigde.

Het poesje rekte zich, kromp dan weer ineen en.... roef! het schoot langs de stam omhoog en sloeg z'n klauwen in de mus.

„Tjielp!" klonk het maar één keer angstig. En toen was het al gedaan met het musje.

Honderden spinnenoogjes hadden van tussen de klimop-blaadjes het drama gezien. Het was wel vreselijk voor het musje, vonden ze. Maar zij waren nu toch van hun grootste vijand verlost.

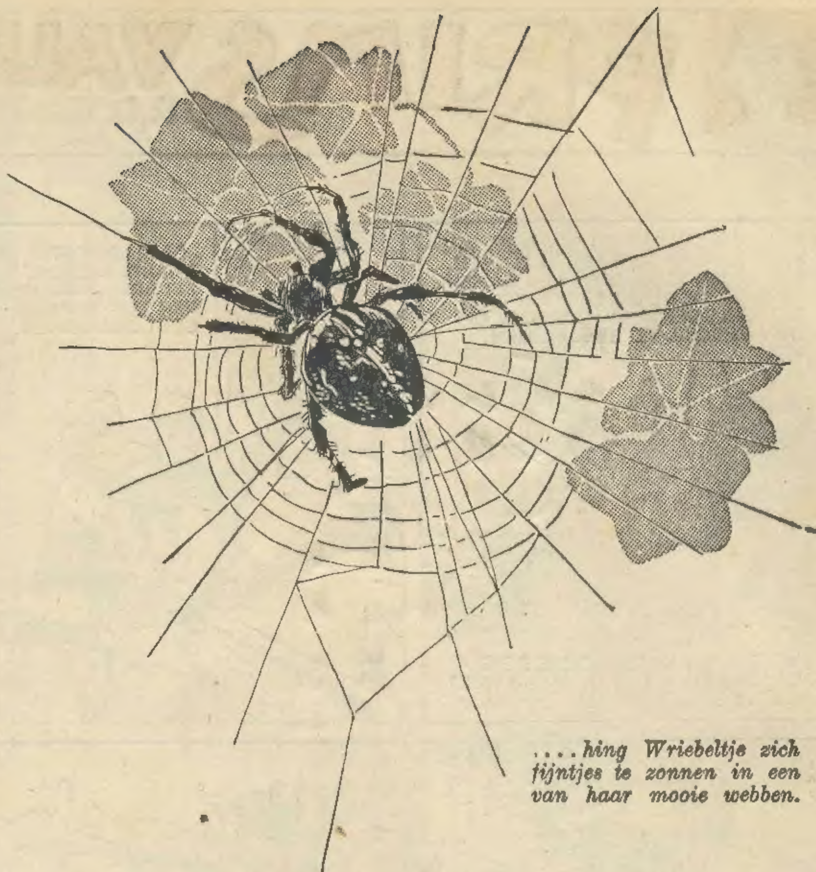
Onmiddellijk werd het sein gegeven, dat de wedstrijd nu hervat kon worden. Een paar dikke kruisspinnen werden op de uitkijk gezet. Die moesten waarschuwen, als er soms weer een mus of een andere vogel in de buurt kwam.

Er moest heel wat geregeld worden. Door de overhaaste vlucht waren verschillende draden van de half voltooide webben gebroken. De jury beslistte, dat al de deelneemsters opnieuw moesten beginnen. Ze kregen elk een ander plaatsje aangewezen en na het teken van de voorzitster begonnen ze met goede moed.

„Wat een bof voor Wriebeltje," zeiden de toeschouwers, „nu wint die zeker."

Er waren echter nog meer spinnetjes, die verbazend vlug werkten en het werd een heel spannende wedstrijd.

„Hup, Wriebeltje!" riepen de supporters.

....hing Wriebeltje zich fijntjes te zonnen in een van haar mooie webben.

„Prachtig, prachtig, Puntoogje!" riepen weer anderen.

„Toe maar, volhouden, Kruisje!" En zo hoorde je van alles door elkaar.

Overal zag je in de ramen, die de spinnen eerst gespannen hadden, de spaken van het wiel ontstaan. En Wriebeltje was de eerste, die met de spiraal begon en daarna aan de vangdraad, met honderden kleverige druppeltjes eraan, die glinsterden in de zonneschijn.

't Werd een prachtig gezicht daar in de klimop. Het leek wel alsof al die webben van zilverdraad geweven waren, zo glansden en schitterden ze.

„Hoera! hoera! voor Wriebeltje," klonk het ineens.

Ja, het was zo. Wriebeltje was al kant en klaar en zat triomfantelijk te kijken.

„Hoera! hoera!"

In optocht werd het spinnetje tot voor de jury gebracht. De andere deelneemsters waren nu ook voor en na klaar en sloten zich aan bij de stoet. Ze zouden natuurlijk zelf ook wel graag de eerste zijn geweest. Maar ze gunden Wriebeltje de overwinning toch van harte.

De voorzitster van de jury hield een prachtige toespraak. Ze maakte al de deelneemsters aan de wedstrijd een complimentje, omdat allen zo'n pracht van een web hadden geweven.

„De weefwedstrijd 1939 houdt de traditie van de spinnenwereld hoog," zei ze. „Onze webben zijn en blijven onverbeterlijk en ze zullen ons helpen, om overvloedig in ons onderhoud te voorzien."

Daarna werd Wriebeltje plechtig gekroond tot koningin van de weefsters, wat weer met een luid hoera werd begroet. Al de spinnen dansten en sprongen van plezier en jubelden in de spinnentaal ter ere van Wriebeltje.

De voorzitster sloot de feestelijkheid met de woorden: „Ik hoop dat Wriebeltje het hele jaar door haar koningschap met ere zal dragen. En dat zij de hulp en steun zal zijn van al de spinnetjes, die het weven nog moeten leren."

Maar die wens werd niet vervuld.

Korte tijd nadien hing Wriebeltje zich fijntjes te zonnen in een van haar mooie webben. In de boom, daar vlak bij, zat een spreeuw. Een van die lelijke spinnenrovers. Wriebeltje zag hem niet, helaas. En toen ze hem ineens opmerkte, was het te laat.

Hap! deed de spreeuw En toen hing het mooie web daar verscheurd en leeg.

Sindsdien heeft men in de klimop geen konigin meer.

S. D.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

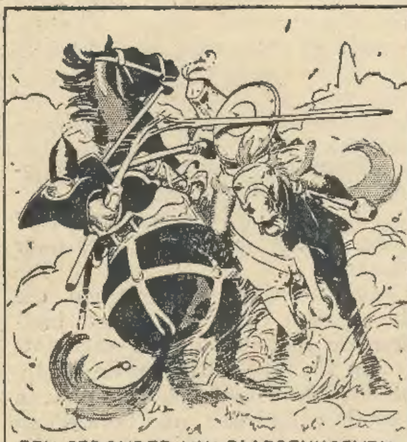

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN

DOOR
R·M·BRINKERHOFF

BONT ALLERLEI

PARAPLU-RAADSEL

Van links naar rechts:

1. Aanlegplaats voor schepen.
5. Druppeltjes uit de hemel.
8. Hangt soms 's morgens over de velden.
10. Alle soldaten bij elkaar.
12. De voorzitter van de vereniging hield een grote ....
13. Achterste deel van de hals.
14. Zangnoot.
7. Acht en een.
9. Worden schoenen van gemaakt.
11. Stoute bengel.

Van boven naar beneden:

2. Wintervoertuig.
3. Kerstboom.
4. Dier met stekels.
6. Wild zwijn.

REBUS 6

Neem van het eerste plaatje de eerste letter, van 't tweede de tweede letter, enz. tot en met 't zevende plaatje, waarvan je de zevende letter neemt.

Wat lees je dan uit die zeven letters te zamen?

Oplossingen vorig nummer

REBUS 5

Een vogel in de hand is beter dan tien in de lucht.

WIE RAADT ER MEE?

1. Sint - Lint. 2. Karavaan. 3. Bijl - Bij. 4. Als hij alleen is, want als er meer zijn, zijn het leeuwen. 5. Een proces.

HIJ-KOMT-PUZZLE

```
                K
    A           A
B E D E L       T
E D E L E
K I L   K
  T A K
  I A O
  E R G
```

WIE IS DAT?

AARDIGHEIDJE

Probeer eens, of je **AMSTERDAM** met slechts zeven letters kunt schrijven.

Kan dat? Ja zeker; maar er komt een handigheidje bij te pas.

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

28. GLENN CURTISS

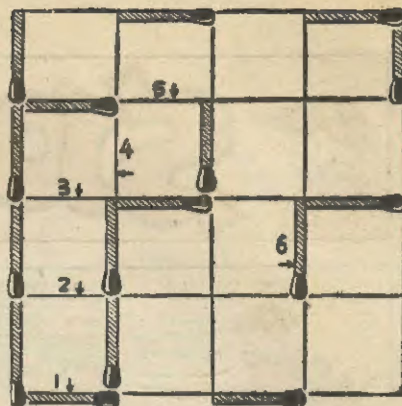
In een van onze vorige schetsjes hebben we al opgemerkt, dat het niet lang zou duren voordat de gebroeders Wright concurrentie kregen.

Inderdaad. Nauwelijks waren de gebroeders Wright op dreef, of de geniale Glenn H. Curtiss verscheen ook op het luchtvaarttoneel. Hij maakte zijn eerste grote vlucht op 4 Juli 1908 met de „June Bug", waarmee hij de eerste officiële trofee der Amerikaanse wetenschap won. Zijn faam als vlieger en bouwer van vliegtuigen steeg met de dag en ook nu worden tal van bijzonderheden van zijn modellen nog toegepast op de moderne vliegtuigen. Zijn landingstoestel bestond uit drie wielen en hij gebruikte een watergekoelde motor, die hij zelf had uitgevonden. In 1910 vestigde hij te Los Angeles een record van 55 mijl per uur met passagier.

In Mei van 't zelfde jaar maakte hij zijn beroemde vlucht van Albany langs de Hudson naar New York, een afstand van 150 mijlen, afgelegd in 2 uur en 51 minuten. Een prestatie die enkele jaren ongeslagen bleef en den vlieger een prijs opleverde van 10.000 dollar, uitgeloofd door de New York Herald.

Volgende keer no. 29 :
Een der eerste vliegvelden.

Deze waterput bevindt zich ergens in Texas, in de buurt van bekende solferbronnen. Het eigenaardige is, dat iemand, die bijvoorbeeld een glas water uit die bron drinkt, het eerste half uur niet meer kan fluiten.

'N SPELLETJE MET HOUTJES

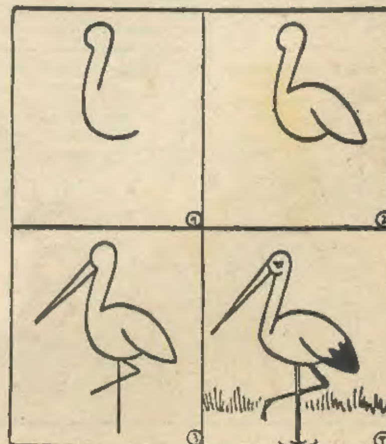
Gebruik voor dit spelletje liefst lucifers met afgebrande kopjes, want je kunt nooit weten wat er in de „hitte" van 't spel gebeurt.

Eerst maak je 'n bord met even grote vierkantjes, zoals 't voorbeeld aangeeft. Je speelt met z'n tweeën. Maar 't kan ook met meer. Ieder op de beurt legt zo'n houtje op een van de lijntjes. Wie een vierkantje d i c h t s l u i t, boekt een punt en mag nog een houtje leggen. Bv. speler A legt houtje no. 1, wat fout is, want als B nu no. 2 legt, sluit hij 'n hokje en boekt een punt. B mag dus nog eens en legt 3. Weer een hokje en een punt. Nog een beurt. Nu legt hij 4 en dan 5. Waarna hij ergens 6 legt, enz.

Dus de slechte zet van A heeft B vier puntjes cadeau gedaan. Het is dus uitkijken en oppassen, vooral als er al wat houtjes liggen, zoals in dit voorbeeld. Hoe groter je 't bord neemt, hoe leuker het wordt. Maar denk erom, elk houtje moet even lang zijn als de zijde van jullie vierkantjes, anders sluiten de hokjes niet goed.

VLUG TEKENEN

Wie tekent de ooievaar na? In 4 keren komt men er heel gemakkelijk.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB ONTDEKT EEN GOUDMIJN!

